

POSTANOWIENIE

Dnia 09 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Izabela Dehmel

Protokolant: st. prot. sąd. Marcin Kotlicki

po rozpoznaniu w dniu 09 lutego 2015r. na posiedzeniu

w sprawie z oskarżenia subsydiarnego

przeciwko **G. S.**

oskarżonej o czyn z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 17 §1 pkt 7 k.p.k.

postanawia

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

W dniu 22 września 2014r. do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął subsydiarny akt oskarżenia przeciwko G. S., w sprawie o sygn. III K 207/14, w którym zarzucono oskarżonej, że:

1. wykorzystując zaufanie i brak wiedzy pokrzywdzonej, co do swoich zamiarów w postępowaniu toczącym się w Starostwie Powiatowym w P. o zwrot od Skarbu Państwa nieruchomości położonej w J., gmina S., podrobiła podpis C. M. we wniosku o zwrot wyżej wymienionej nieruchomości z dnia 30 grudnia 2005 roku, a następnie posłużyła się nim przedkładając go w (...) Urzędzie Wojewódzkim, Referacie Zwrotu Nieruchomości, czego następstwem było zawarcie przez nią przedwstępnej umowy sprzedaży tej nieruchomości z dnia 4 sierpnia 2006 roku oraz sprzedaży tej nieruchomości z dnia 20 lutego 2007 roku, gdzie występowała jako strona kupująca i sprzedająca

tj. popełnienie przestępstwa z art. 270 §1 k.k.

2. doprowadziła C. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.175.000 złotych wprowadzając wyżej wymienioną w błąd, co do faktycznych działań podejmowanych w jej imieniu na podstawie porozumienia ustnego, a następnie udzielonego jej przez C. M. pełnomocnictwa w formie aktu notarialnego dnia 04 sierpnia 2006r. w ten sposób, że w postępowaniu toczącym się w Starostwie Powiatowym w P. o zwrot od Skarbu Państwa wyżej wymienionej nieruchomości datowanym na dzień 30.12.2005r., a następnie posłużyła się nim przedkładając w (...) Urzędzie Wojewódzkim, Referacie Zwrotu Nieruchomości, po czym zawarła dwie umowy: przedwstępną sprzedaży w dniu 4 sierpnia 2006 roku oraz sprzedaży tej nieruchomości w dniu 20 lutego 2007 roku za kwotę 40 tysięcy złotych, gdzie występowała jako strona kupująca i sprzedająca, podczas gdy wartość przedmiotowej nieruchomości w chwili sprzedaży wynosiła 1.175.000 złotych

tj. popełnienie przestępstwa z art. 286 §1 k.k. i art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 294 §1 k.k.

W dniu 27 października 2014r. do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął kolejny subsydiarny akt oskarżenia przeciwko G. S., w sprawie o sygn. III K 6/15, w którym zarzucono oskarżonej, że:

1. wykorzystując zaufanie i brak wiedzy pokrzywdzonej, co do swoich zamiarów w postępowaniu toczącym się w Starostwie Powiatowym w P. o zwrot od Skarbu Państwa nieruchomości położonej w J., gmina S., podrobiła podpis C. M. we wniosku o zwrot wyżej wymienionej nieruchomości z dnia 30 grudnia 2005 roku, a następnie posłużyła się nim przedkładając go w (...) Urzędzie Wojewódzkim, Referacie Zwrotu Nieruchomości, czego następstwem było zawarcie przez nią przedwstępnej umowy sprzedaży tej nieruchomości z dnia 4 sierpnia 2006 roku oraz sprzedaży tej nieruchomości z dnia 20 lutego 2007 roku, gdzie występowała jako strona kupująca i sprzedająca

tj. popełnienie przestępstwa z art. 270 §1 k.k.

2. w okresie od 30 grudnia 2005r. do dnia 20 lutego 2007r. działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem pozbawienia C. M. przysługującego jej prawa własności nieruchomości położonej w J., gmina S., a nadto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła C. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.175.000 złotych wprowadzając wyżej wymienioną w błąd, co do faktycznych działań podejmowanych w jej imieniu na podstawie porozumienia ustnego, a następnie udzielonego jej przez C. M. pełnomocnictwa w formie aktu notarialnego dnia 04 sierpnia 2006r. w ten sposób, że w postępowaniu toczącym się w Starostwie Powiatowym w P. o zwrot od Skarbu Państwa nieruchomości położonej w J. gmina S., podrobiła jej podpis na wniosku o zwrot wyżej wymienionej nieruchomości datowanym na dzień 30 grudnia 2005r., a następnie posłużyła się nim przedkładając w (...) Urzędzie Wojewódzkim, Referacie Zwrotu Nieruchomości, po czym zawarła dwie umowy: przedwstępną sprzedaży w dniu 4 sierpnia 2006 roku oraz sprzedaży tej nieruchomości w dniu 20 lutego 2007 roku za kwotę 40 tysięcy złotych, gdzie występowała jako strona kupująca i sprzedająca, podczas gdy wartość przedmiotowej nieruchomości w chwili sprzedaży wynosiła 1.175.000 złotych

tj. o popełnieniu przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 294 §1 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie wystąpiły przesłanki stanowiące podstawę umorzenia postępowania wskazane w art. 17 §1 pkt 7 k.p.k.

Na wstępie konieczne jest poczynienie kilku ogólnych uwag, co do kwestii ustalenia tożsamości czynu oraz granic skargi, które Sąd jest zobowiązany badać w przypadku wniesienia przez oskarżyciela subsydiarnego posiłkowego aktu oskarżenia w trybie art. 55 §1 k.p.k. Wskazać przy tym należy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dn. 24.04.2013r, II AKz 200/13, Lex 1341993, w którym stwierdza się, iż dla ustalenia tożsamości czynu nie mogą mieć decydującego znaczenia precyzja opisu, czy zaproponowana w subsydiarnym akcie oskarżenia albo w postanowieniu o umorzeniu śledztwa kwalifikacja prawna.

Zaproponowana w subsydiarnym akcie oskarżenia kwalifikacja prawna nie jest dla sądu wiążąca do momentu, gdy nie zostanie wskazana jako kwalifikacja prawna przypisanego przestępstwa w prawomocnym wyroku. Do tego czasu sąd orzeka w granicach skargi uprawnionego oskarżyciela, zatem o opisanych w niej zdarzeniach, nie jest natomiast związany ich oceną prawną.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie wystąpiła negatywna przesłanka procesowa wskazana w art. 17 §1 pkt 7 k.p.k.

W sprawie III K 207/14, która zawisła przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w dniu 22 września 2014r. G. S. oskarżona została, bowiem o popełnienie tożsamyh czynów, jak w sprawie o sygn. III K 6/15.

Zatem uznać należało, iż co do czynów zarzucanych oskarżonej występuje zawisłość sprawy, albowiem postępowanie karne co do tych samych czynów tej samej osoby wcześniej wszczęte w sprawie III K 207/14 toczy się.

Wystąpienie negatywnej przesłanki procesowej skutkowało umorzeniem postępowania.

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

SSR del. do SO Izabela Dehmel